

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา

ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยาเกี่ยวกับคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ รวมทั้ง การร้องทุกข์และการพิจารณาข้อร้องทุกข์ เพื่อเป็นหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมแก่พนักงานมหาวิทยาลัย จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๗ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สภามหาวิทยาลัยพะเยา ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยพะเยา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยพะเยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงาน รวมทั้งรองและผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“อุทธรณ์” หมายความว่า การโต้แย้งและคัดค้านคำสั่งลงโทษทางวินัยเพื่อขอให้มีการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว

“ร้องทุกข์” หมายความว่า การโต้แย้งและคัดค้านคำสั่งให้ออกจากงานหรือที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนและทำให้เกิดความคับข้องใจ

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิอุทธรณ์และผู้ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทน

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิร้องทุกข์และผู้ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทน

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้อุทธรณ์และผู้บังคับบัญชาที่ออกคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ กรณีมีปัญหาในการตีความหรือจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัย เป็นผู้วินิจฉัย และคำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ร.” ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการประเภทผู้แทนผู้บริหาร จำนวนสามคน ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานเลือกกันเอง

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทคณาจารย์ประจำ จำนวนหนึ่งคนที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) กรรมการซึ่งเลือกจากพนักงานที่มีได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร จำนวนสองคน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการบริหารองค์กร

(๖) หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมายหรือด้านการบริหารงานบุคคลหรือผู้ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิการบดี อาจแต่งตั้งพนักงานที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๖ ประธานกรรมการและกรรมการตามข้อ ๕ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

(๑) ปฏิบัติหรือเคยปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกดำเนินการทางวินัย ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกลงโทษทางวินัย และไม่มีมลทินมัวหมองในเรื่องใดๆ

(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งกรรมการนโยบายด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย หรือกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยในเวลาเดียวกัน

(๔) ไม่เคยดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมาแล้วสองวาระติดต่อกัน และติดต่อกับคณะกรรมการชุดที่จะแต่งตั้ง

ในกรณีที่กรรมการผู้ใดถูกดำเนินการทางวินัย ให้กรรมการผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าการดำเนินการทางวินัยจะเป็นที่ยุติ หากกรรมการนั้นมีความผิดทางวินัย ให้พ้นจากการเป็นกรรมการตั้งแต่วันที่มิคำสั่งลงโทษ และหากไม่มีความผิด ก็ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๗ ประธานและกรรมการ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานหรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธาน หรือกรรมการแทนภายในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง โดยให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

การแต่งตั้ง ก.อ.ร. ชุดใหม่นั้น ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการเพื่อแต่งตั้งก่อน ก.อ.ร. ชุดเดิมจะครบวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ในกรณีที่ประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งประธานและกรรมการใหม่ ให้ประธานและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานและกรรมการใหม่ชุดใหม่

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อตาย ลาออก เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ถูกจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานหรือกรรมการประเภทนั้น

ข้อ ๘ การได้มาซึ่งกรรมการเพื่อเสนอแต่งตั้งต่อสภามหาวิทยาลัยนั้น กรณีกรรมการตามข้อ ๕ (๒) ให้รองอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน เลือกกันเองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ที่ประชุม นั้นกำหนด

กรณีกรรมการตาม ข้อ ๕ (๔) ให้อธิการบดีดำเนินการให้พนักงานในสังกัดส่วนงานเลือกพนักงานซึ่งไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารของส่วนงาน จำนวนสามคน โดยต้องไม่สังกัดส่วนงานเดียวกัน ทั้งนี้ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคนี้ได้

กรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๕ (๕) ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการจำนวนสองเท่าของ กรรมการที่จะแต่งตั้งตามวรรคนี้ และให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือก ทั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยอาจเลือก จากผู้ทรงคุณวุฒิอื่นที่มีได้ถูกเสนอชื่อก็ได้

กรณีกรรมการตามข้อ ๕ (๖) ให้อธิการบดีเป็นผู้มอบหมายหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ข้อ ๙ ก.อ.ร. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

(๒) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องผู้ร้องทุกข์ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือผู้ร้องทุกข์ได้รับความ เดือดร้อนจากผู้บังคับบัญชาที่ใช้อำนาจและหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง ผ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่เป็นธรรม

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือ แนวปฏิบัติเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับ ซึ่งไม่ขัด หรือแย้งกับข้อบังคับนี้ และอาจออกประกาศของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ตามอำนาจและหน้าที่ได้ รวมทั้งเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดใน การปฏิบัติหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง

(๔) มีอำนาจเรียกดูเอกสารจากทุกส่วนงาน เรียกให้ผู้บริหารและพนักงานมาพบเพื่อ ให้ ถ้อยคำและส่งพยานหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือ มอบหมายให้บุคคล ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้ ซึ่งรวมถึง การแสวงหาข้อเท็จจริง และ การไต่สวนด้วย

การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.อ.ร.ตามอำนาจและหน้าที่นั้น ให้กระทำโดยมติของที่ประชุม หรือ ตามที่ ก.อ.ร. กำหนด

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ก.อ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ การประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกหรือให้ออกจากงาน หรือพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่มีลักษณะร้ายแรง ตามที่ที่ประชุมกำหนด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็น องค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

การลงมติของที่ประชุม ในขณะมีมติใดๆ จะต้องมียกองค์ประชุมครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ด้วย และมติของที่ประชมนั้นให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของ ก.อ.ร. ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การประชุม และการดำเนินการของสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอนุโลม เว้นแต่ จะกำหนดเป็นอย่างอื่นไว้ใน ข้อบังคับนี้

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๑ ในการประชุม ก.อ.ร. กรรมการต่อไปนี้จะทำการพิจารณาไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) เหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลางทั้งนี้ตามที่

ก.อ.ร. กำหนด

ข้อ ๑๒ คำวินิจฉัยของ ก.อ.ร. ทั้งกรณีการอุทธรณ์และการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้นทุกคน ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ในการประชุม ก.อ.ร. ต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ในกรณีที่เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมโดยละเอียดด้วย ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ให้ ก.อ.ร. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อรับผิดชอบจัดทำสารบบคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ การจัดทำสารบบดังกล่าว ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๓ พนักงานที่ถูกลงโทษวินัย มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้ เว้นแต่ ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ หรืออยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด หรือมีเหตุจำเป็นอื่นตามที่ ก.อ.ร. กำหนด หรืออนุญาต กรณีเช่นว่านี้ อาจมอบหมายให้ทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการอุทธรณ์แทนได้

กรณีที่ผู้สิทธิอุทธรณ์ถึงความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้สิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยใช้ถ้อยคำสุภาพ และอย่างน้อยมีสาระสำคัญ ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง สังกัดที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ วันที่รับทราบคำสั่ง ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ เหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกกลโฆษาโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร คำขอของผู้อุทธรณ์ และลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธาน ก.อ.ร. โดยตรงภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโทษได้ รวมทั้งให้มีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องและผู้อุทธรณ์ถูกกลโฆษาด้วย ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการคำนึงถึงสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะได้รับทราบข้อมูลและพยานหลักฐานที่เป็นที่มาของการกล่าวหากล่าวโทษและการพิจารณาที่นำไปสู่การออกคำสั่ง เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิโต้แย้งได้อย่างเต็มที่

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการชุดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้ากรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกกลโฆษา
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกกลโฆษา
- (๓) เป็นคู่กรณี หรือ มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
- (๔) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธาน ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธาน ก.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง หรือวันที่ถือว่ารับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๗ การอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ให้ทำหนังสือถึงประธาน หรือกรรมการและเลขานุการ พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ จำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และจำนวนการดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ (ถ้ามี) ไปยังประธาน ก.อ.ร. ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่มิให้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรา และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ ประธานหรือเลขานุการ ก.อ.ร.

ข้อ ๑๘ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๓ และข้อ ๑๗ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ร. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หาก ก.อ.ร. มีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และให้แจ้งผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๑๙ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นโดยตรงต่อประธาน ก.อ.ร. เมื่อได้ยื่นถอนอุทธรณ์แล้ว ให้ ก.อ.ร. อนุญาตและให้การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติและสั่งจำหน่ายออกจากสารบบ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาระหว่างแถลงการณ์ต่อ ก.อ.ร. ให้บันทึกไว้และลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๐ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย และในกรณีเห็นสมควร อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. รับฟังคำแถลงการณ์ของผู้อุทธรณ์ทุกกรณี ในการให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ร. ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ก.อ.ร. ได้ การใดที่ความหรือที่ปรึกษาได้ทำลางต่อหน้าผู้อุทธรณ์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ผู้อุทธรณ์ได้ตัดคำนเสียแต่ในขณะนั้น

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

เพื่อประโยชน์ในการให้ความเป็นธรรม ก.อ.ร. อาจพิจารณาจากเอกสารที่ได้รับจากผู้อุทธรณ์และจากผู้ออกคำสั่งลงโทษ รวมทั้งอาจเรียกเอกสารอื่นเพิ่มเติม หรือเรียกบุคคลอื่นมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมก็ได้ หรือดำเนินการโดยวิธีอื่นใดที่สมควร ในกรณีที่จำเป็นหรือเห็นสมควร ก.อ.ร. อาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือคณะอนุกรรมการไต่สวน ทำการไต่สวนเพื่อแสวงหาหรือพิสูจน์ข้อเท็จจริงแทนได้

ในการพิจารณาของ ก.อ.ร. ควรแสวงหาความจริงทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้ถูกต้องครบถ้วน ให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิโต้แย้งเต็มที่ ไม่ตัดโอกาสผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็น รวมทั้งเพื่อให้ได้ความจริงโดยปราศจากข้อสงสัย

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ร. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ระยะเวลาตามที่กำหนดในหมวดนี้ หรือเมื่อคู่กรณีมีคำขอ ก.อ.ร. อาจมีมติให้ยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการอำนวยความสะดวก

ในกรณีที่มีได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาในการเสนอเรื่องอุทธรณ์และตรวจอุทธรณ์ การแสวงหาข้อเท็จจริง การรับฟังหลักฐาน การสรุปสำนวน และกระบวนการอื่นก่อนมีคำวินิจฉัย เมื่อ ก.อ.ร. เห็นสมควร หรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายที่เสียหายเนื่องจากการที่มีได้ปฏิบัติเช่นนั้นมีคำขอ ก.อ.ร. มีอำนาจสั่งยกเลิกกระบวนการพิจารณาที่ผิดหลักเกณฑ์นั้นเสียทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร ในกรณีเช่นว่านี้ คู่กรณีฝ่ายที่เสียหายอาจยกขึ้นได้ไม่ว่าเวลาใดๆก่อนมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุดังกล่าว

ข้อ ๒๑ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

(๘) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากงานของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากงานเพราะตาย จะมีมติตาม (๓) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกอุทธรณ์คนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๒ การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.ร. ต้องให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ประธานหรือเลขานุการได้รับเรื่อง หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายเวลาต่อสภามหาวิทยาลัยได้อีกครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

เมื่อ ก.อ.ร. มีมติเป็นประการใด ให้ประธาน ก.อ.ร. แจ้งอธิการบดี เพื่อสั่งหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามมตินั้น และรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ร. ได้สั่งการตามวรรคหนึ่ง โดยสั่งให้ยกอุทธรณ์ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ แต่ถ้าสั่งเพิ่มโทษหรือสั่งให้ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ได้อีกชั้นหนึ่ง

ในกรณีที่ได้สั่งให้ยกอุทธรณ์ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ดังนั้น เมื่อพนักงานผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชานั้นหรือที่เหนือขึ้นไป ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังสอบถามปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าพนักงานผู้มีความคับข้องใจนั้น ไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๔ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

พนักงานอาჯร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ถูกลำสั่งให้ออกจากงาน หรือเมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) ในกรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือเหตุอื่นที่ไม่เป็นธรรม

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือมีการกลั่นแกล้งให้ปฏิบัติงานโดยไม่สมควร

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง หรือดำเนินการบางเรื่องที่ไม่เป็นธรรม จนเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๕ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธานหรือเลขานุการ ก.อ.ร. โดยต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร หรือผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมสำเนารับรองถูกต้องจำนวนหนึ่งชุดผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้เป็นเหตุแห่งความคับข้องใจก็ได้

ข้อ ๒๖ วิธีการร้องทุกข์ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ การนับระยะเวลา การพิจารณาร้องทุกข์และการใดที่มีได้กำหนดไว้ในส่วนนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามหมวด ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือวันที่ผู้ถูกลำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๔ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ให้ประธาน ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๔ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามวรรคสอง หรือข้อ ๒๕ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังประธาน ก.อ.ร. ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๒๙ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐาน แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบและขออนุมัติขยายเวลาพิจารณาออกไปได้อีกคราวละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๓๐ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๔ (๑) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าคำสั่งให้ออกจากงาน หรือการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าคำสั่งให้ออกจากงาน หรือการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอน หรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่เหมาะสมนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าคำสั่งให้ออกจากงาน หรือการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือเหมาะสมแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๓๑ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๔(๒) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดใน ข้อ ๒๔ (๒) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดใน ๒๔(๒) ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ขอแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียม ของทางมหาวิทยาลัย และจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ การพิจารณามีมติตามข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ ให้บันทึกเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๓๓ เมื่อ ก.อ.ร. ได้มีมติตามข้อ ๓๐ หรือข้อ ๓๑ ให้แจ้งอธิการบดีทราบ เพื่อสั่ง หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งเป็นหนังสือให้ ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้อธิการบดีแจ้งผลการดำเนินการต่อ ก.อ.ร. ด้วย

เมื่อ ก.อ.ร. มีมติแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และพนักงานที่มี หน้าที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามมติดังกล่าว ให้ อธิการบดีหารือต่อสภามหาวิทยาลัย

ในกรณี ก.อ.ร. เห็นว่า ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นเหตุแห่งการร้อง ทุกข์หรือระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ปรากฏในชั้นการพิจารณาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม หรือไม่ เป็นธรรม ให้แจ้งอธิการบดีเพื่อพิจารณานำไปปรับปรุงหรือแก้ไขต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๔ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ก่อนข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับที่ใช้อยู่เดิม ก็ได้จนเสร็จสิ้นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ หรือในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ร้องขอให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ จะดำเนินการตามข้อบังคับนี้ก็ได้อีก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยพะเยา

หมายเหตุ ในการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัยนั้น มีกรณีที่อาจมีการดำเนินการทางวินัยจนถึงขั้นมีคำสั่งลงโทษพนักงาน หรือมีกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม หรืออาจทำให้พนักงานได้รับความเสียหาย ความเดือดร้อน รวมทั้งอาจกระทบต่อสิทธิของพนักงานมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเป็นบรรทัดฐานที่ส่งผลถึงการบริหารงานที่เป็นธรรมมาภิบาล จึงเห็นควรให้มีกลไกการอุทธรณ์และร้องทุกข์ในมหาวิทยาลัย และโดยเหตุที่มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ รวมทั้งระบุให้มี องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระ การพ้นจากตำแหน่ง วิธีการดำเนินงาน วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาและร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราข้อบังคับนี้